

dage, kan gå til kommunen, og så skal kommunen omgående gøre det. Der pålægger vi jo netop kommunerne at udføre det tilsyn, hvis ikke udlejer har gjort det.

Men jeg synes dog, det er fantastisk ærgerligt, at det først er her ved den afsluttende debat, at det går op for De Radikale, at der rent faktisk ligger det i det her forslag.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Fru Charlotte Fischer, sidste spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Jeg må indrømme, at jeg ikke kan være med på det plan, hvor det handler om, at man beskylder hinanden for ikke at have læst på tingene. Jeg har læst på tingene. Det handler lige nu om at sige: Skal vi indføre nye ting, når vi kan se, at de mekanismer, der allerede er indført på området, ikke fungerer? Så synes jeg et eller andet sted, man har en pligt til at sige: Skulle vi lige kigge på muligheden for at få de allerede eksisterende mekanismer til at fungere bedre?

Når vi kan se, at det kommunale tilsyn ikke fungerer godt nok, synes jeg da, vi har en pligt til at finde ud af, om løsningen måske var at få det til at fungere i stedet for at indføre nye ting her, som et eller andet sted, uanset hvad fru Lissa Mathiasen siger, jo altså pålægger udlejerne ensidigt at gennemføre det her inden for en 8-dages-frist.

Vi er interesseret i at få det kommunale tilsyn til at fungere, og jeg tror altså, der ligger en forbedringsmulighed og også en fordel for lejerne i mulighederne for at bekæmpe skimmelsvamp. Så lad os lige prøve at få det kommunale tilsyn til at fungere, før vi foreslår noget af den her art.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

I halvandet år har vi diskuteret det her. I halvandet år har man fra radikal side, fra den borgerlige regerings side, fra Dansk Folkepartis side haft mulighed for at forbedre det her. I halvandet år har vi prøvet, om ikke det kunne lade sig gøre at få en situation, som betød, at lejere, som boede med skimmelsvamp, hurtigere havde mulighed for at få afklaret, hvad det var for svampe, og få en erstatningsbolig, så de ikke skulle bo i direkte usunde boliger.

Det er sådan set det eneste, vores forslag går ud på. Der bliver ikke ændret på hverken lejelov eller andet. Det, forslaget bare siger, er, at her er

nogle tidsfrister i forhold til udlejer og tidsfrister i forhold til kommunerne med hensyn til at sikre lejerne.

Men jeg kan forstå, at der er et flertal her, som ikke synes, at det gør noget, at vi har lejere, der i årevis venter, for det er det, der er sket. Nu er der gået halvandet år, og der er ikke mulighed for at fremsætte flere nye lovforslag inden sommerferien. Det må jeg tolke på den måde, at et borgerligt flertal med Radikale og DF er parat til at påtage sig ansvaret – med lejernes helbred som det, der rent faktisk er sat på spil.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Så er det socialministeren.

Kl. 13.50

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Med den konklusion fra fru Lissa Mathiasens side bliver jeg jo nødt til at tage ordet, for jeg synes, det er helt urimeligt at konkludere på den måde, specielt i betragtning af hvad de forskellige partiers ordførere har sagt under den her debat, hvor de netop har understreget, at vi faktisk tager problemer med skimmelsvamp meget alvorligt. Vi er bare ikke enige i den metode, som fru Lissa Mathiasen foreslår, til at løse de problemer, der er.

Jeg synes, der er to udsagn, der kræver et par kommentarer. Det ene kommer fru Pernille Frahm, der giver indtryk af, at lejerne i dag slet ikke har nogen værktøjer til at sætte handling i gang, og det andet er fru Lissa Mathiasens forsøg på at give indtryk af, at der ikke er sket noget på det her område i halvandet år, tror jeg der blev refereret til. Begge dele er jo skrupforkert.

Der er masser af værktøjer. Helt afhængigt af, hvad situationen er, er der forskellige redskaber i de forskellige lovgivninger, og der er netop, som bl.a. fru Charlotte Fischer, men også andre ordførere, var inde på, god mulighed for kommunen til at gribe ind over for de problemer, er.

Så har vi fra regeringens side iværksat en undersøgelse – en undersøgelse, som endnu ikke er afsluttet, og som vil sige noget nærmere om, hvad praksis er i kommunerne, og hvad problemstillingerne er.

Endelig har vi jo et stort arbejde i gang i med at sende en ny vejledning ud til kommunerne. Det er et samarbejde mellem Socialministeriet, Erhvervs- og Byggestyrelsen og med bidrag fra Sundhedsstyrelsen, og det går ud på grundigt at informere kommunerne om, hvad de har ansvar for, hvad de har pligt til, og simpelt hen give en